

هم کلاسی
Hamkelasi.ir

الف) بازی برای کودکان، اذت بخش نر از خوردن آب و غذا است. کودکان، وقتی در شور و شادی بازی غرق می‌شوند، غذاخوردن را فراموش می‌کنند. بیشتر افرادان برای خوراندن غذا به کودکان خود، به زحمت می‌افتد؛ اما عوکس پیش نمی‌آید، مادری برای تشویق کودک به بازی، به زحمت بیند. کودکان هنگام غذاخوردن، به سراغ بازی می‌روند؛ وای هنگام بازی، معمولاً دنیا! غذا نمی‌روند.

موضوع بند:اصحیله.....جاوی.....بوای.....کودکان.....

جمله موضوع: چانکه، به این، که کان، لست، چشم، آن، خود، آب و غذا است.

ب) کتاب‌ها، مثل آدم‌ها هستند. بعضی از کتاب‌ها ساده ای‌اس می‌پوشند و بعضی، ای‌اس‌های عجیب و غریب و رنگارنگ دارند. بعضی از کتاب‌ها برای ما قصه می‌گویند تا بخوایم و بعضی قصه می‌گویند تا بیدار شویم. بعضی از کتاب‌ها شاگرد اول می‌شوند و جایزه می‌گیرند؛ بعضی مردود می‌شوند و بعضی تجدید؛ بعضی از کتاب‌ها تقلب می‌کنند... بعضی از کتاب‌ها پر حرف‌اند وای حرفی برای گفتن ندارند و بعضی ساکت و آرام‌اند ولی یک عالم، حرف گفتنی در دل دارند...).

موضوع بند:همه‌نه.....جنابی.....کنایها.....

جمله موضوع: کنایها، میلان، آهها، همه‌نه...

الف) صیغ زود از خانه بیرون می‌روم. وقتی به مدرسه می‌رسم، یا بازی مدرسه را می‌بینم که تازه در مدرسه را باز می‌کند.

ب) صیغ زود از خانه بیرون می‌روم. وقتی به مدرسه رسیدم، یا بازی مدرسه را می‌بینم که تازه در مدرسه را باز می‌کرد.

جمله الف درست است. زیرا همه فعل‌ها در زمان «حال» جریان دارند. هنگام نوشتن باید به زمان فعل‌ها توجه داشت. چرخش فعل‌ها از زمان حال به زمان گذشته و بر عکس، نویشه را پیچیده و خوانده را سردرگم می‌کند.

چعله‌های زیر و ویرایش کشید:

♦ دوچرخه‌واری در روزهای با صفاتی ارزیباتشت، دلیلی بر بود. دوچرخه هم انگار خوشن می‌اید. پنجم می‌رفت.

دوچرخه سوارید در روزهای با صفاتی ارزیباتشت بدلینه ا
دوچرخه هم انگار خوشن می‌اید. چهارم می‌رود.

گل را از روی شاخه می‌چدم، یو می‌کشم: اما مثل همیشه از بی‌ان لذت نمی‌بردم.

گل... بل... لز... بجهه... شلفه... می‌بینیم... بـ... می‌کشم... اهل... سطل
همیشه از بود آن لذت غمید دم